

3005

साळीभद्र चरित्र तथा नेमराजुलनो विजोग.

आद्यती गीछ प्रत २०००
अतावी प्रसिद्ध करनार
शा.० जेशंगभाध सातीलाल.

अमदावादमां

भाण्डेय्याक आगण सांद्रीशेरीमां
परीण. नयुराम शायकणुना डेलामां
“युनरसत जेहेठ प्रेस”यां
पंड्या छगनलाल गीरधरलाले छाप्पो.

संवत् १९४३. संत १८८७.

किम्मत ३०—२—०

अथरवागीतवनीं हळु प्रजाये स्वाधिन राप्प्याळ.

સુચના.

પ્રીય વાંચનાર જૈની બંધુઓ આ નામની બુક પે-
હેલી કહાડેલી હતી અને તે ખપીજવાથી આ ખીછાઆવૃ-
ત્તી બાહાર પાડવામાં આવી છે તેમાં ઘણા ખરા રાગો તરે-
હ તરેહવાર નાટકમાં ગવાતા ગાયનોનાં નાંખવામાં આવેલ
છે આ નાટક રૂપી રાગો નાંખવાનો મુખ્ય હેતુ એવો છે
કે હાલમાં ઘણા જૈની બ્રાહ્મણોને તથા ઉછરતા યુવાન અ-
વસ્થાનાં બાળકોને આ રાગ ઘણા ઉછરંગભેર ગાવા ગમે છે.
વાસ્તે નાટકોનાં ગાયનો ગાયા કરતાં કાંઈક ધર્મ રૂપી તેજ
રાગમાં ગાયનો ગવાયતો ઘણુંજ સાફ થાય અને પાતાના
આત્માતું કલ્યાણ થાય તેવું ધારી આ બુક નાટકના રાગમાં
રચી છે. અહરથો !! હું કાંઈ જ્ઞાની નથી તેમ હું કાંઈ કવી
નથી પણ હું મારી બાલ્યાવસ્થામાં જે કાંઈ શીખેલા
તે આપની સેવામાં મુકવા સાફ મેં આ બુક રચી છે. તે
બુકની અંદર કાંઈ પણ જુલ ચુક આવી ગઈ હોય તો મુજ
ઉપર રહેમ નજર કરી સુધારી વાંચવા તસદી લેશો.

લી. આપનો શેવક.

સા. જેસંગ મોતીલાલ.

નેમનાથ તથા રાજેમતીનો વિજોગ.

પ્રાર્થના.

શ્રી જગતપતિ. એ રાગ.

મલીનાથજી મેહેરતો કરો, જૈની બંધુએને નિત્યલક્ષમાંધરો.
 મોહ માયાને ક્રોધજમાંથી, મુક્ત કરો જીનરાય;
 કૃતકૃતા સૌ દોષ નીવારી, થાસો સ્તવર સહાય. મલી.
 ધર્મ દયા અને સુદ્ધ ભક્તિનું, આપો અમને જ્ઞાન;
 આ દુષ્ટ પાપ અમારૂં પ્રભુ, કરાવો નીરવાણુ. મલી.
 જૈન સાસન પરતાપ થકી, મેં આરંભ્યું આ કાજ;
 કરસો પુણ્ય શ્રવણ કરીને, નીચે નમ્ર અવાજ. મલી.
 એકરજોડી જેસંગ મોતી, પ્રણમે વારંવાર;
 ચરણ કમલ હું સીસ નમાવી, કહુ તારો* કીરતાર. મલી.

રાગ ઈંદરસલાનો.

સરસ્વતીનાં ચર્ણુ નમીને, કરધું હું પ્રણામ;
 આ પુસ્તક મુજને પ્રથમજ, રચતાં પુણું કરો મુને સહાય.

નેમનાથનો જન્મ.

પડુંકું વિખોટો પ્રિયા સંયોગથી તારા. એ રાગ.

જન્મા એટલે ધામધુમથી નોખતો વાગી;

* તારો એટલે ઉતારો.

માત પીતાના ઘડીમાં દુઃખ ગયાં ભાગી,	૪૦
ઘેર ઘેર તોરાણ બાંધ્યાછે બાહરરે;	
ભરી મુક્તાશ્રુણ વસાયેછે નારરે.	૪૦
એમ કરતાંજ એતો મોડારે થયા;	
ત્રીડારે કરવાને નેમનાથરે ગયાં.	૪૦
સોબતીએ સોબતી સંગાયે છોકરા;	
લટકેછે કલ્કા બહુ મુલનાં તોરા.	૪૦
રમત કરતાંજ પાતે જાયછે તીલ્યાં;	
દીડીરે આયુધ્યશાળા છેરે છુડાં.	૪૦
નેમ પુછે સાંભળોને બ્રાત અગારા;	
આતે સુંછે કહેને ઉત્પાતરે પ્યારા.	૪૦
તમારા ભાઈને હાંમે કાણુજ કહીએ;	
તેમને બાંધવા માટે આયુધ જોઈએ.	૪૦
શંખ, ચક્ર નેજા ગદા, એરે મોટું નામ;	
બીજે ડોઘ બાંધવાને ઘાલે નહીં હામ.	૪૦

હે ચાંપરાજ [૨] તું આંખ ઉઘાડી દેખ. એ રાગ.

ત્યારે નેમ કહે (૨) એમાં શું મોટું કામ;
 એમ કહી જળ શંખ લીધો ઉમડોળ થયું બધું ગામ,
 ત્યારે કળણ પુછે (૨) ભાઈ આ શો કર્યો ઉત્પાત?
 નેમ કહે ઓ બધું મારા ગમત કરી લગાર.
 દેવ મોરારીએ (૨) વિચાર્યું મનની માંહયઃ
 એને પરણાવું નારી તો બળ બહુ ઓછું એતું ધાય,

જો બળ ઓછું (૨) હાંરે થાયજ એનું આંહી;
 તો આપણને અહીંઆં રહેતાં હરકત ન પડે કાંઈ.
 એનું ધારી (૨) લક્ષ્મીજીને ઓલાવ્યાં;
 લક્ષ્મી હાજર થઈ કહે શું કામે તેડાવ્યાં.
 ત્યારે કૃષ્ણ કહે (૨) નેમને પરણાવે નારી;
 તો અમે તમારી બહાદુરીને ખરી ધારીએ ખ્યારી.

આવું જ્યાં કૃષ્ણજીએ લક્ષ્મીને કહું કે તુરત લક્ષ્મીજી
 નેમનાથને વીવા મનાવા સાડ ગયાં ત્યાં અગાડી લક્ષ્મીજી
 કેવી તરેહથી નેમનાથને સમજાવેછે તે નીચે પ્રમાણે—

સુણો દીક્ષી તખ્ત ધરનાર. એ રાગ.

કહેછે લક્ષ્મીજી સુણો નેમનાથ પરણા વીના તો નવ ચાલેરે.

તમે કહેવાઓ મોટાના તન,	પરણા૦
માટે પરણવાનું કરે મન.	પરણા૦
નેમનાથને નવ મળે નાર,	પરણા૦
એવી વાતો કરે સંસાર.	પરણા૦
પરદેશ તમારી વાતો થાય,	પરણા૦
તે વખતે ધરની લાજ જાય.	પરણા૦
નારી વિના કાણુ કરે કામ કાજ,	પરણા૦
અમે પાણી ઉનાં નહી કરીએ આંજ.	પરણા૦
કાણુ કરશે ચાકરી બરદાસ,	પરણા૦
નારી વીના તો થશે પશ્ચાતાપ.	પરણા૦

ધરનાં વામળા પડનાં રહે તેજ, પરણા

કોણ દાગણી તારી સેજ, પરણા

માટે અમલો કહેવું માનો નેમ, પરણા

વશો સુખી ને પડશે ધાણી લેહર, પરણા

આટલું બાબાઓનાં કાંઈ બરેલું બોલવું સાંભળી
નેમનાથ હમી પડ્યા મેઝે તમીજીએ જાળને નેમનાથના
ભાઈ કૃષ્ણજીને કાંઈ નમ્ર થયે પગલુવાતું નકી કર્યું પ
છી નેમનાથ પરણ્યા ત્યજે તે વખતે કેવો કેવો સગાર
પેહેરેલા હતો તે નિચે પ્રમાણ -

લાયાહુ સેજા દેકું મેં જાકે હીંદુસ્તાન. જમ ૨૦૦

જામો પેહેર્યો જાગી ને માથે કસખી કાર,
કાળે કુંડળા જગનગે ને દીસે જાકમજોળા નગે
કેડે મેલા લપેટીઆને કસખી જેની કાર,
તે દીસે મોહામણી તેની વચ્ચે ટલકે મોર, જામો
અગુદીએ પેહેરી મુંદ્રીકા ધણાજ તેમાં રંગ,
તે દીસે મોહામણા હીરાનાં તેમાં નંગ. જામો
તોરા કલકી સોભતા ગળે મોતનકી માળ,
રત્ન જડીય કમરપટો તેમાં જુકી રહી તરવાર, જામો
પાયે તોડો સોના તણો ને હીરા રત્ન જડાવ,
તે દેખી મનકું ઠરે બન્યો એવો બતાવ. જામો

આવી તરેહના સજાગાર સહીત બીડી આડંબરીથી જાન
લાઇ પરણવા વાસ્તે ગયા ને ત્યાં પશુઓએ પોદાર કેવી ત-

રહથી ક્યો તે નીચે પ્રમાણે—

હિ આંપરાજ (ર) તું આંખ ઉઘાડી દેખ એ રાગ.

હે નેમનાથ (ર) જો મમો પરણુશો નારી,
સવારનું તો પહોરજ થાતાં ધાત થશે રે અમારી.
હે નેમનાથ (ર) તમે દયાજ મનમાં જાણી,
આ પસુડા ઉપર પ્રેમ આણી તમે નવ પરણુશો નારી-
ચઉદ્ધવિદા ગુણ(ર) અતરીસ લક્ષણા જાણી,
હે દયાળું નેમજનાથ અરે આ અરજ કરેછે પ્રાણી.
નમતણું અમે (ર) હારે નથી જગાડયું કાંઈ,
વગર ગુને આ પ્રાણીની કેમ ધાત કરાવી આંહી.

આવું પસુઓનું બોલવું સાંભળ્યું કે નેમનાથે પાના
ના સારથીને પુછ્યું તે નીચે પ્રમાણે.

અથે કમજાત પીંગળા તેને દગા દીયા. એ રાગ.

અરે એ સારથીજ આ પોકાર કાણ કરે;
વગર વાંક વિના કોણ પ્રાણીઓ મરે.

સારથી—સુણો નેમનાથ પસુ પાંજરે કરે;

તુમ પરણવાથી પશુડાઓતો મરે

આવું સારથીનું બોલવું સાંભળીને નેમનાથે વિચાર્યું જો
અહો એક નારી પરણવાથી આટલા બધા પસુઓની હી-
સા થાયછે, વાસ્તે આ સંસાર અધીર છે એવું ધારી પોતે
ત્યાંથી રથ ખાછો ફેરવ્યો; ત્યારે તેમનાં બાઈ કમજાએ

રથ ઉભો રાખી કહ્યું તે નીચે પ્રમાણે.

રાગ ઉપરનો

અરે ઓ અધુ માહેરા તુમ સુણો એક વાત;
પરણ્યા વિના પાછા જાવું, એ આપણો નહીં ઘાટ. અરે.
જેવા તેવાં આપણે નહીં, માનો નેમનાથ;
અમ તણીજ વીનતી, સ્વીકારો મોરા ભાંત. અરેઓ.

આટલું અધું કેશવજી નેમનાથને કહું તેમ તેમના સ
સરા ઉગ્રસેને પણ ઘણુંએ સમજાવવા માંડયું પણ તે તે
મનાં કહેવા ઉપર કોઈ ધ્યાન નહીં આપતાં ચાલવા માંડયું.
પછી રાજેમતી આવીને નેમનાથના રથ આડી ઉભી રહી
નેમનાથને કહેછે. તે નીચે પ્રમાણે—

વૈદરભી વનનાં વલવલે. એ રાગ.

સ્વામી મારા છો સોહામણા સમજો સમજેની નાથ. સ્વા.
ગ્નન સજ્જને આવીયા ઉગ્રસેનને ઘેર (૨)
તોરણથી રથ ફેરવ્યો કરી પશુ પર મેહેર. સ્વામી.
બદવ કુળ ઝાંખું થયું કૃષ્ણ બળભદ્રવીર, (૨)
વળી માતાએ સમજાવીઆ તોયે ચાલ્યા થઈ ધીર. સ્વામી.
શરમ મુકીને હું વીનવું સ્વામી સુણી અરદાસ, (૨)
કરુણા કરી રથ ફેરવો શાને મુકો નીરાશ. સ્વામી.
આઠ ભવજની પ્રીતડી નવી કરી પરમાણુ, (૨)
પણ મુજને તે પ્રીતનાં લાગ્યાં રૂઢ્યમાં બાણુ. સ્વામી.

મુજ ઉપર ગુછરી પીતા પાદશાહ જાણી. એરાગ.

આંખો અંજની. પીડી ચોળાવી ભારી
 બ.ગીઓની પાસે. ગાણાં ધણાં ગવરાવી.
 એવા મોટા દાઢી સરવે ને આંદી લાવ્યા
 આ સ્ત્રીય પુરુષને ભુલા તમેરે ભમાવ્યા.
 ચાતક લાગે તો પાછેરા આજ્ઞ પ્રજ્ઞે,
 શુભ કારજ મારું આટલું તુમે કરવે.
 પાછાય વળીને દેવા માંડ્યુ ત્યાં દાન,
 શાવણુ શુદ્ધ છડનું મહુરત લીધું ત્યાંય.

રાગ ભરતુહરી.

ધીક યુવા ધીક મુજને. એ રાગ.

નવરે જશે મોરા નાથજી, કહેછે રાગુલ નારજી;
 મુજ વિનતી ત્રવણે ધરી, સ્વીકારો મોરા કંથજી. નવ૦
 આડ ભવજની પ્રીતડી નવ મેં તરછોડીજી;
 આતું ઘટે નહીં તુમને માનો માનો મોરા સ્વામીજી. નવ૦
 તમે તો મુજ તણા પ્રાણુ છે જદુવંશીની જાતજી;
 ઘરે ખેડા મુજને મળ્યો દુર્લભ તુમનો દેદારજી. નવ૦
 એકવાર છલાં આવીએ નારી માની નહોરજી;
 મોહ લાગ્યો તુજ મુરને, ચંદ્રમાથી ચકારજી. નવ૦
 તોરણથી તરછોડીને, શું કાંઈ ખાલી ફંદજી;
 અમને અણગમતાં ક્યાં, વહાલા વણચર જંદજી. નવ૦

ત્રટકે નેહ ના તોડીએ, અટકયા નવ કરીએ આળજી;
 સજ્જનને ઇમ છાંડીએ, પાણી છડે પાળજી. નવ૦
 તું પ્યારે મુજ પ્રાણથી, તમે હંડાના હારજી;
 નેહે મીઠું રૂપણું, એમ કહે સસારજી. નવ૦
 નેહ રહીત બે માણુમા, તે તીણવાતે ઓળખાયજી;
 નીચું જુવે નવીહશે, આંગણે ના ધરે પાયજી. નવ૦
 સમજુને સમજવતાં, ના દીશે રૂડી રીતજી;
 લાયક સાથેડીએ, વીવા વચરને પ્રીતજી. નવ૦
 નીર મીન વીના સરે, પણી પાણીમાં છાપાયજી;
 નેહને જીવે જીવણું, તેથી કરે ખેંચાતાજી. નવ૦

મુજ ઉપર મુજરી પીતા પાદશાહ જાણી, એ રાગ.

કહે રાગુલ નેમને, આરે તમે શું કરીયું;
 મુજને તમે મુકી, દીક્ષા તું મન ધરીયું.
 કહે રાગુલ નેમને, મુજને મૂકી તમે જાણો;
 તો એક ઘડીમાં અમે ખાધશું ફાંસો.
 આટલું કશું પણ ધ્યાન ન આપ્યું ત્યાંય;
 દીક્ષા લીધી ત્યાં જરા ન લાગી વાર.
 સાથેય મુનીવર એક હજારજ વરીયા;
 ગીરનારે જઈને ધર્મ ધ્યાન બહુ કરીયાં.
 ગીરનારે જઈને કારજ સધળું કીધું;
 પંચાતનમે દીન કેવળ જ્ઞાન ત્યાં લીધું.
 એ કર જોડી જેસંગ કહે ભાષ સુણજો;

ધર્મ કરશે તો નેમના સુખને મળશે.

આટલું આટલું કહેવા છતાં નેમનાથે માન્યું નહીં અને
ગીરનારે ગયા તે વખતે રાણુલે કરેલો વિલાપ તે નીચે પ્રમાણે.

અચાનક આ શો કેાપ કીધોરે કીરતાર. એ રાગ.

કરે બહુ વીલાપ રાણુલ રાણી રે,
કરમની ગતી મેં તો નય જાણીરે,
આઠ ભવજની સ્વામી પ્રીત તોડીને,
નવમા ભવ મુંને કંવારી મેલીરે.
આવું નવ કરીએ ચો નેમ નગીના,
હું જાણું મનથી છો આપ રંગના બીના.
તમારા બાદએ રણુમા રજાવાવીરે,
તેતો નારી કાષ્ઠ દીન ઠંકાણું નાંવીરે.
તમે તમારા કુળનો રાખો ધારેરે,
આ ફેરે આવ્યાછે તમારેજ વારેરે.
જન જોડાવીને બહુ જશ રેલીધો,
પાછા રે વળીને ફરેતો ધણો કાધો.
અરર સ્વામી મુને તો મુકાને ગયાં,
આ ગરીબ દાસી ઉપરે નાવીરે દયા.
રચનાર જેસંગ તો કેહેછે રે બાધ,
સધણીરે ખીના આતો મેંય જણાવી.

આટલું બધું રાણી રાજેમતીનું રદન સાંભળી તેની
સાહેલીઓ તેને સમજાવેછે તે નીચે પ્રમાણે—

(૧૨)

અયે કમળતી પીંગલા એ રાગ.

સુણુ બેની રાજેમતી કેમ રદન કરે;
તને એવો સ્વામી બેની શું નહી મળે.
એવા કાળા શ્યામને તું મોઢી કેમ રહી;
અરે બેની તને સ્વામી શું મળે નહી.
રાગુલ—સાંભળ બેની તું ઝંને શેવીસું અમે;
અરે તેમનાજ ગુણુ ગાળુંને મે.
બુઝો નેમનોજ ગીરનાર પર ગયાં;
ત્યાંતો કાવશક ધ્યાને લિખા જઈ રહ્યાં.

આવું રાજેમતીતું બોલવું સાંભળી સાહેલીઓ કહેછે
કે અરે!! બેની હવે તું રદન કરવું જવા દધને સારા સા
રા શણુગાર પેહેરને બીજે સારો ભરથાર જોઈ પરણ ને
બેની રદન છોડીદે, ત્યારે રાજેમતી કહેછે તે નીચે પ્રમાણે.

કામછે દુષ્ટવીકારી આહાં પ્રભુ કામછે દુષ્ટ

વીકારી એ રાગ.

શૃંગારેસું હવે શણુએ, સુણુરે બેની સણુગાર શું હવે સણુએ.
પ્યારો મારો ગીરનારે ગયોજે, હવે અમે શું કીજીએ; શુ.
પીયુના વીનાજે શૃંગાર સણુએ, તેથી આ સંસાર તણુએ શુ.
આ આલુપણુ મુકો કોરાણે, હવે અમે શંજમ લીજીએ; શુ.
આ સંસારતો અધીરજ દીસે, નેમની પાંસે જઈ રીજીએ. શુ.

હવે રાજેમતીએ આ સંસાર અધીરછે એવુંધારી નેમ

(૧૩)

નાથની પાસે ગીરનારે જવું ધાર્યું એટલે તેમના પીતા ઉ-
ઘસેન આવીને કહેછે તે નીચે પ્રમાણે.

અરે લાલદેવ ઈશ તરફ જલદી આવ. એ રાગ

અરે પુત્રી મારી ઓ રાજેમતી,
તું સાથ રૂપે તેના મોહતી હતી,
અરે એવો સ્વામી શું નદીર મળે,
હે મનમાં ઉઘાટ તુ શાને કરે.

અલેફસે તું યાદ કર અલાહકો. એ રાગ.

એ વચન શુ વદોછો પીતા ઉઘસેનજી,
એ શું કહોછો વડીલ જીભથી કરી. એવચનશુ
અરે ઓ પીતા માહરા શુણ્ણે તમે,
ખીજાને ભાઈ મરીખા ગણીઅરે અમે. એવચનશુ

કુંવર કુંવરી મારાં લાડકાં એ રાગ.

અરે ઓ પીતા ઉઘસેનજી, છોકું આ સંસાર;
પતી મારા નેમનીકને, હું જાઉં આવાર. અરેઓ.
રૂઢન તમે કરસો નહી. સુણ્ણે મારા તાત;
પુત્રી તમારી સુંખમાં પડી, એ જાણો સાક્ષાત. અરેઓ.
મુજ માતાને કહેજો તમે, રાજુલ ગદ ગીરનાર;
ઉઘાટ નવ કરસો તમે, તેનો સુધર્યો અવતાર. અરેઓ.

આટલું કહી પીના પામેથી શીખવેછ રાજેમતી ગીરના
 રે સાહેલીઓ સંગાયે લેછ ચાલતી થઈ. ચાલતા ચાલતા
 અડધેથી સાહેલીઓ પાળી વળી અને વરસાદ પણ પડવા
 માડ્યો વરમાદ પડવાથી, રાજેમતીનાં ચીર ભીજીએલાં હ-
 તાં વાસ્તે તે ચીર સુકવવા ગુફામા ગઇ અને ત્યાં નગ્ન
 થઇ ચીર નીચેથી સુકવવા માંડ્યાં એવામાં; નેમનાથના
 ભાઇ રેહેનેમી, તેજ ગુફામા દાવગક ધ્યાને ક્રિમા રહેલા હ-
 તા, એવામાં રેહેનેમીની નજર રાજેમતીના સામી ગઇ. તે
 થી રેહેનેમી મોહ પામ્યા અને કહ્યું જે હે રાજેમતી તું
 મારી સાથ સંસારનું સુખ ભોગવ પછી રાજેમતી રેહેનેમી
 ને કહેછે તે નીચે પ્રમાણે.

હે ચાંપરાજ (૨) તું આંખ ઉઘાડી દેખ એ રાગ.

સુણો રેહેનેમી (૨) અરે નજર કરી તમે ખોટી;

સરે તપ કર્યા તમે પણ જીલ રહી મહા મોટી.

જેને દુષ્ટ દ્રષ્ટી (૨) પરનારીની પર ધારી;

તે મનુષ્યાદે નરક તણો છેવટ થાએ અધીકારી.

હે રેહેનેમી (૨) જપ તપ કરીયો તમે ભારી;

છેવટે ચારીત્ર પણામાં નજરના રાખી સારી.

તુમ બાબીનું (૨) કહેવું દીયરીયા માની;

ફરીવાર ચારીત્ર લેછ પાપની કરો તમે હાની.

આવું રાજેમતીનું કહેવું સાંભળી રેહેનેમીએ વીચાર્યું જે

અહો જીવ મેં આસું આઘોર!! કર્મ કીધું હવે આ પા
પનો છેડો હું શીરીતે લાવીશ, એમ મનમાં વીચારેછે; અ
ને પોતાના આત્માને શીખાંમણુ દેછે, તે નીચે પ્રમાણે.

સુણો દીલી તખત ધરનાર. એ રાગ.

ધીક ધીક મુજતણા પ્રાણુ, અઘોર કલ્પ આશુ કીધું રે
જે કરવાતું તોતું કામ, અઘોર કાલ્ય.
તેતું આજે લીધું તે નામ; અઘોર કાલ્ય.
તે વખતે શું ભૂલી ગયો જાન, અઘોર કલ્પ.
જા જીવ થયો તું ગુલતાન. અઘોર કાલ્ય.
આટલો બધો પ્રજ્ઞાતાપ કરી રહ્યા પછી રાજમતીની
પાશે માશી માગે છે

રાગ ઉપરનો.

અરે સુણુ શાણી રાજમતી નાર, માશી હું તુજ પાસે માગુરે
તુજને મેજે આ કલ્પ તમામ, માશી હું તુજ.
તે વીશે રોશ ધરશે ન નાર; માશી હું તુજ.
હવે મુજને તું ગમે તેમ તાર, માશી હું તુજ.
જે નહી કહેવાના વેણુ. માશી હું તુજ.
તેં મેં કહ્યાં તુમને કેણુ. માશી હું તુજ.

આવું રેહેનેમીનું બોલવું સાંભળી રાગુલ રેહેનેમીને કહે છે.
કહેરેહેનેમી તમો પ્રીતી ચારીત્ર લેષ બરોબર સ્થિરતા મન
થી સંજમ પાવોતો, તમારું કરેલુ પાપ નીરવાણુ થાય;

(૧૬)

આવું રાજેમતીનું બોલવું સાંભળી રેહુનેમીએ તથા રાજુ
લે બેહુએ દીક્ષા લીધી અને સંજમ સારીરીતે પાળી મો
ક્ષ પદ પાંખ્યા.

દાહરો.

સાંભળજો જૈનીભાઈઓ કહુંછું સઘળો સાર,
સેવા કરજો પ્રભુતણી તરસો આ સંસાર;
ઘોવીસ તીર્થકર ઉપર ધ્યાન ધરજો એક મન
સત્ય વચન હું ઓચરું સુણજો સર્વે જન,
ઉતમ ધર્મછે આપણા જૈન જેનું નામ;
જે ભાવ સહીત સમરણ કરે તેમનું થાસ કામ,
ભગ્તી કરી નેમ રાજુલે તરીઆ આ સંસાર.
મુગ્તી પાંખ્યા જુગ્તીએ ઉતાર્યા એ ભવપાર,
શીખામણ લેજો બેહુની કરજો જગમાં નામ;
અનેક સુખતો પામશે મોક્ષ ગતીના દામ,
દષ્ટદેવછે આપણા અધીક પુન્યની પાસ.
સદા આશરો પ્રભુ તહેરો મોહોટો તુજ આધાર
રચનાર જેસંગ એમ કહે સાંજળજો નરનાર;
જે જૈન ધર્મને સેવસે તે તરસે ભવ પાર.

સાળીભદ્ર ચરીત્ર

વરસાદ ચડ્યો વરસાદ ચડ્યો. ઐરાગ

પાય લાગુ પ્રભુ પાય લાગુ, પદ્મ પ્રભુ તુમને પાય લાગુ.
હું તમ પાસે વીનતી કરીને, આ ભવ હું તરવા માગુ. પાં
હું અપરાધી ને માહ પાપી, કષ્ટ કાપો મારે પ્રભુ. પાં
શેવકને સદ બુદ્ધી આપીને, પદ્મ પ્રભુ તારો મુજકુ. પાં
કુડ કપટમાં રમી રહ્યો હું, બુદ્ધી આપી તમે તારો વીલુ. પાં
કર્તા જોશંગ ચરણે નમી કહે, જૈનનું માન વધોજ બહુ. પાં

રાગ ઈંદ્ર સલાનો.

સાસન નાયક સમરીએ ને વર્ધમાનજીનચંદ,
અલી વીધન દુરે હરે ને આપે પરમાનંદ;
સહુકી જીનવર સારીઆને તીરથ બાણી વિશેષ
પરણી જોતે ગાઈએને લોક રીતી સંપેષ.
દાન સીયળતપ ભાવનાને સીવપુર આરગચાર,
સરીઆછે તોપણ છહાંને દાન તણો અધીકાર;
સાલી ભદ્ર સુખ સંપદાને પામી દાન પસાય,
તાસ ચરીત્ર વખાણતાને પાતીક દૂર પલાય.
તાસુ પ્રસંગે જે થઈ ને ધજાની પણ પાત,
સાવધાન થઈ સાંભળોને મત કરવો બાધાત;

રાજગ્રહી નગરીને વિશે પ્રથમ જન્મ સાલીભદ્રનો જન્મ-
વાડને ત્યાં હતો ને ત્યાં બહુજ ગરીબ હાલતમાં હતા એક
દીવસના સમે સીતળા સાતમનો તેહેવાર આવ્યો. ત્યારે સર્વે
ને તીહાં ખીર કરવા માંડી ત્યારે સાલીભદ્ર પોતાની માતાને
કહે કે માતાજી આજે આપણે પણ ખીર કરે ત્યારે મા-
તાજી કહે બ્રહ્મ પૈસા વિના ખીર શાની કરીએ.

ચોપાધ

ત્યારે ચતુર પાડોશજી નાર, આવીને પુછે તેણી વાર
કેમનથી તમે ખીર કરી આજ, તેની કહો મુજને તમે માત

હાહરો.

સાલીભદ્રની માતા કહે, સુણજો એની વાત.
પાસે પૈસો ના મળે, ખીર શાની કરીએ આજ;
પૈસા વિના કશું થતું નથી, સુણજો મારી વાત.
પાડોશજી બેઠી, તીહાં, હું આપણું આવાર;

પછી પાડોશજીએ એકે ખાંડ આપી બીજીએ દુધ આ-
પ્યું ત્રીજીએ ચેખા આપ્યા, ચોથીએ ધી આપ્યું પછી સા-
લીભદ્રની માતાએ ખીર કરી.

હાહરો.

હવે નીપજાં ખીરને, વાર ન લાગી ત્યાં,
કારણ સકળ જાણી, કારણ સમીજી આજ;

(૧૯)

બોલાવી બાળક ભણી, બેસાડી સસનેહ,
માતા અતી હરખીત થઈ, ખીરજ ખીરસે તેહ;
અતી બિની જાણી કરી, ઠારે દઈને કુંક.
થયું એક અચરજ તીસે, સુણજો આજસ મુક;

હવે સાલીભદ્રની માતા પાણી ભરવાને ગયાં ને પાછળ
કુંવી રીતે એક અચરજ કામ થયું તે નીચે પ્રમાણે.

મંતો શાહુજાદા કુહુદન ચલીયાંરે (એ રાગ)

ખીર કરી માતા જળ ભરવાને ગયાં,
માસ ખમણના મુની ત્યાં પધાર્યા. ખીર કરી.
ત્યાં શાલીભદ્ર મુનિને શીશ નમી;
કહે મહારાજ જોગવધછે સારી. ખીર કરી.
હોરાવા ગયા મહારાજ અગાડી;
ખીર હોરાવી દીધીરે બધી. ખીર કરી.
પણ મનમાં કશું આવ્યુંરે નહીં;
એવું આપણાથી થવાનુંરે નહીં. ખીર કરી.
કહે જોશંગ સર્વેને શીખ્ય નામી;
આવું કામ સદા કરજોરે ભાઈ. ખીર કરી.

એટલામાં સાલીભદ્રની માતાજી જળ ભરીને આવ્યાં તે
ત્યાં શાલીભદ્રને આળી આટતાં જોઈ વિચાર કરે છે કે મ-
હારો પુત્ર હજી કેટલો સુખ્યો છે કે એ આસામીની ખીર
કરેલી તે ખાઈ ગયો તે હજીએ આળી આટ છે ને પ્રસન્ન

(૨૦)

નહીં આવી રીતની માનાનિ દ્રષ્ટી બેઠા થકી પુત્ર મરણુ
પામીને રાજગ્રહી નગરીને વિષે ગૌભદ્ર શેઠને ત્યાં જન્મ પામ્યા.

હતી ઉમેદ જે મન વીશે તે પુરી કીધી ઈશ્વરે

(એ રાગ.)

રાજગ્રહી નગરીમાં ગૌભદ્રને તીહાં જન્મ થયો;

ગૌભદ્રશેઠને હરખ વધ્યોજ ધણો,

માતા ભદ્રાજી પ્રભુજીની પ્રાર્થનાજ કરે.

મારા સાલીભદ્રની સાહેબી અખંડ રહે,

ગૌભદ્રશેઠે તીહાં સાલીભદ્રને પરણાવીઆ;

સાલીભદ્રના કાળે પત્રીસ નારી લાવીઆ,

પછી ગૌભદ્રસેઠે ત્યાંય દીક્ષાય લીધી.

હવે અણુસણુ કરવાની તૈયારીજ કીધી,

પછી સીદ્ધ ગીરી જઈને અણુસણુજ ત્યારે કીધું;

હવે તેમને તેનું ધ્યાન તો ધરીજ લીધું.

પછી ત્યાં કાળકરી પોતે દેવતાજ થયા.

હવે જેસંગ કહે સાર કામ કરતાં ગયા,

પછી કાળકરી ગૌભદ્રશેઠ દેવતા થયા ને સાલીભદ્રનાં
કાળે હમેશાની નવાણું પેટીઓ આકાશ માગેથી ગૌભદ્રશેઠ
જોકલે જાય છે તેમાં તેત્રીસ દાગીનાની ને તેત્રીસ વસ્ત્ર
ની ને તેત્રીસ પકવાનની ઉતરે જાય છે આવી સાલખી
માં સાલીભદ્ર સુખ ભોગવે છે ને ધરતી આભ તો દીઠો મથી.

(૨૧)

રાગ ઈંદ્ર સલાનો.

એક દીવસના સમે ને, આઘ્યો વણુઝારો ત્યાંય;
હે રત્નકામળ પાસે લઇ ગયો રાગને દરબાર,
વણુઝારો રાગને કહે આ રત્ન કામળ કોઇ લેય,
ત્યારે રાગએ ત્યાં પુછીયું બાઇ રત્નકામળનું શુ લેછ.
વણુઝારે ત્યાં કીમત કરી તમે સુણુજો શેર્ણિકરાય
હે રત્ન કામળ એકનાતો સવાલાખ ગીની થાય;
ત્યારે રાગ શેર્ણિક કહે તમે શુણો વણુઝારા વાત
આવા ઝાઝા મુલની કામળ તે મારાથી કેમ લેવાય

પછી વણુઝારો ઊદાસ થઇને મનમાં વિચાર કરે છે કે
આ મોટી નગરીમાં રાગ શેર્ણિક સરખાએ આ રત્ન
કામળ એક પણ ના રાખી તો આ સોળ રત્ન કામળો તે
મારે ક્યાં વેચવી.

છાંકરાએ આવો છાપકાંટે રમીએ આજરે (એ રાગ)

ગામમાં વણુઝારો જઇને પુછે લોકોને,
આ ગામમાં કોણુરે શેઠરે કહેવાયરે;
તુમે બતલાવો મારા બાઈ (૨) હું તમને કહું શીરનામી
સુણુજો ગામના. લોકોરે. ગામમાં
કહેછે લોકો ત્યાંયરે તું શુણુ વણુઝારા આંબરે,
સાલીબદ્ર કહેવાયે (૨) તેનું નામ પુછતો જાએ;
તો રત્ન કામળો તો તારી તેય લેશેરે. ગામમાં.

નામ પુછતો જાયરે આવ્યું તેમનું ઘર ત્યાંયરે;
 ગયો વણુઝારો તે ઘરમાં (૨) યુશી થયો એમનમાં,
 ઘરમાં જઈને એમ કહે કામળ રાખોને. ગામમાં.
 સાલીભદ્રની માયરે પુછે વણુઝારાને ત્યાંયરે,
 તું કેટલી લાવ્યો આંહી, (૨) તું જલદી કહેમારા ભાઈ;
 જેટલી હશે તેટલી કામળો લેશુરે. ગામમાં.
 વણુઝારો વિચાર કરે, રાજ શેણિક તો એક નલે,
 આ પુછે સોળ કામળનું, (૨) તેમનાથી કેમ લેવાયે;
 ત્યાં વણુઝારો એમ મનમાં વિચારજ કરેરે. ગામમાં.

પછી વણુઝારો મનમાં વીચાર કરે છે કે રાજ શેણિક
 સરખાએ તો એક કામળ ના લીધી ને આતો શોળે કામ-
 ળનું મુલ પુછે છે તે તેમનાથી કેમ લેવાશે પછી વણુઝારે
 ત્યાં સોળે કામળોની કીમત ૨૦ લાખ ગીની કહી તે વણુ-
 ઝારાને ૨૦ લાખ ગીની રૂપેઆ આપીને રત્ન કામળો સો-
 ને લીધી પણ સાલીભદ્રની માતા ભદ્રાજી વીચાર કરે છે કે
 નારીઓ તો બત્રીસ છે ને કામળો તો સોળ છે પછી અકેક
 કામળના કકડા બંને કર્યા ને બધીને અકેક કકડો આપ્યો
 પણ તે પેહેર્યાને બરોબર સોબ્યા નહીં તેથી બધી નારીઓ
 એ સાસુના પગે લુઈ લુઈને ખાળકુવામાં નાખી દીધા તેમાં
 નો એક કકડો બહાર રહી ગયો તે દેવડીના હાથમાં આવ્યો
 તે ઓઢીને દેવડી વાસીદુ વાળવાને રાજના દરબારમાં ગઈ
 તે રાજ શેણિકની સ્ત્રીએ તે રત્ન કામળ એક પછી રાજ
 શેણિકની સ્ત્રી રાજ શેણિક ને કહે કે તમારાથી તો એક

કામળ ન લેવાઈ ને આ ઢેયડી ઐઠીને આવી છે શું દુઢેયડી કરતાં ઊતરી પછી રાજ શેણિક ઢેયડીને પુછે છે. ને ઢેયડી જવાબ દે છે.

રાજ વાત કહું છું સાચી પરણ્યો સાથ મારીરે (એરાગ)

રાજ વાત કહું છું સાચી કામળ મારી નથી,
કામળ મારી નથી કામળ મારી નથી. રાજ
હું ગઇ વાસીદુ વાળવા શાલીભદ્રને અહીં,
રાજ કામળ ખાળકવાની બહાર પડીતી તહીં. રાજ
રાજ કહે ચાલો રાણી તુમે અમારી સાથ,
સાલીભદ્રનાં દરસન કરવા જઈએ આપણે આજ. રાજ
રાજ શેણિક લશકર સાથે દરશન કરવા કાજ,
ત્યાં અગાડી દરશન કરવા અવ્યો આપોઆપ. રા.
ભદ્રાજીને ખગર પડી કે આવે શેણિક રાય,
સાલીભદ્રની માતા કહેછે મળવા આવે રાજ. રાજ
શાલીભદ્ર કહે માતાને સુણજીને મારી વાત,
કરીઆણું આવ્યું તેને લેઈ નાખીદો વખાર. રા.
કહે ભદ્રા પુત્ર માતરા સુણજીને મારી વાત,
કરીઆણું નથી એછે મોટા શેણિક મહારાજ;
રાજ વાત કહું છું સાચી કામળ મારી નથી.

હવે રાજ સાલીભદ્રને ત્યાં સાલીભદ્રને મળવા મા-
આવ્યા ને જ્યાં ઘરમાં ગયા કે મુલતાન થઇ ગયા તે

સાથી, આ તેમના ઘરમાં હીરા રત્નના ઢગલે ઢગલા બે-
 ઘને પછે રાજા શેણિક બેઠા ને સાલીભદ્ર એક માળ ઉત-
 રીને રાજાની પાસે આવ્યા કે રાજા તરત મુરખ ખઈ ગ-
 યો સાથી જે સાલીભદ્રનું રૂપ જોયું હોય તો જાણે ચંદ્રમા-
 ના પ્રકાશની પેઠે ખીલી રહ્યું હતું, પછી રાજા શેણિકને
 સાલીભદ્રની માતા ભદ્રાંજી કહે સાહેબ જમીને જવ પછી
 રસોઇ જનાવી તેમાં બત્રીસ ભાતની રસોઇ ને તેત્રીસ ભા-
 તનાં શાક પછી રાજા શેણિકને સાલીભદ્રની મા ભદ્રાંજી ક-
 હે કે સાહેબ નાહાવા વાસ્તે બેસો ને રસોઇ તૈયાર થઈ
 છે પછે રાજા શેણિક નાહાવા વાસ્તે બેઠા ને નાહાવાના પા-
 ણીમાં તરેહ તરેહ વાર અતરની ખુશબો રહી ગઈ છે
 તે જોઇ રાજા મૂન થઇ ગયો પછી રાજા શેણિક જમીને
 પોતાને ઘેર ગયાં ને સાલીભદ્ર મનમાં વિચાર કરે છે
 કે હજી પણ મારે માથે ઘણી છે મારે મેં પેલા ભવ કાંઈ
 પાપ કર્યા હશે પછી પોતે રાજાની અડેક નારી છોડે જાય છે,

કપુર હોએ અતી ઉજળો (એ રાગ)

એક દીન ધન્ટો નાહાય છે, નવરાવે સુભદ્રાયરે;
 આંખમાંથી નીર પડ્યું તીહાં ધન્ટાની ઊપરરે. એક.
 ધન્ટો પુછે ઓ સુંદરિ, તુજને શું દુખ થાયરે;
 સુભદ્રા કહે સાંભળો, મુજને કશું નવ થાયરે, એક
 કહે ધન્ટો સાચું બોલ સુંદરી. તુજને છે મારા સમરે
 ત્યારે ત્યાં સુભદ્રા કહે, સાલીભદ્ર વીર કહેવાયરે. એક.

(૨૫)

એ રાજ નારી એક તજે, એછે ખોટું કામરે;
ધન્નો કહે સુણ સુંદરી, એ ગાંડો કહેવાયરે. એક
શામટી તજે શું થાયછે, ત્યારે સુંદરી કહે સુણો રાજરે
કહેવું સેવું કરવું દોહલું, ત્યારે ધન્નો કહે આ
વારે એકં

સુંદરી કહે શ્વામી સાંભળો, હું અમથી કહેતી રાજરે
મારા જીપર નેમે રીસ કરો, આ નારીઓનો સો
વા કરે, એક દીન.

પછી ધનાશા ત્યાંછી નીકળીને શાલીભદ્રને ત્યાં આ.
વીને સાલીભદ્રને કહે કે એ શાલીભદ્ર સું કયારનો અકેક
નારી તજ્યા કરેછે ચાલ મારી સંગાયે પછી શાલીભદ્રને
ધનાશા બંને જણા ત્યાંથી નીકળ્યા. ને દીક્ષા લીધી ને
દીક્ષા લઈને વગડામાં ગયા ને કાવશક ધ્યાને ઉભા રહ્યા
પણ સાલીભદ્રની માતાજી એ બહુ રૂદન કરવા માંડ્યું
ત્યારે પાછા વળી ને લગાર મોહ દશાના રાગમાં જોયું તે-
થી કરી દેવતાની ગતી ચર્ચ ને ધનાશા મોક્ષ ગતીને પા-
મ્યા. ધતિ

વીનંતી.

મુલ અમન બાગમે બીજુ કુપા બડા જેરીહુ એ રામ.

જૈન બાધઓને વીનંતી કર શીર નામી,
આ ગ્રંથ રમ્યો તેમાં જો હોય કાંઈ આમી;

તો ગુણીયલ ગ્રાહકો વીચારી આપ વાંચો,
 આ રચનાર ઉપર કાંઈ ન લાવશો ખાંચો;
 મેં અદ્ય યુદ્ધાધી અંથ રચ્યો આ ઠામે,
 એક બીજી ચોપડી કાઢવાનું મન થાએ;
 આ ચોપડી મારી જે ભાષિઓએ રાખી,
 તે ચોપડી વાંચી મનનાં શંકા બહુ રાજી.
 બહુ દોહરા ને વળી રાગ ધણુરે બનાવ્યા.
 આ એક માસની અંદર બાહારજ પાડયા;
 આ વાંચી બીજી મંગાવો મારા ભાઈ,
 આ જેશંગ તમને કહે છે શીરજ નામી.
 ઈતિ અંથ સમાપ્ત થયો છે આજે પુરો,
 તેમાં તો કાંઈ નથી રહ્યો અધુરો.

સલિત છંદ.

ભવ સમુદ્રમાં જીવ તું ભમે,
 ખળ થઈ ખરે દુખડાં ખમે;
 ધરમ ધાઈને નાં સધાયરે,
 મનુષ્યો જન્મ જાયરે.
 મન થકી કર્યાં મહેલ માળીયા,
 ઝળકતાં ધર્યાં ગોખ જાળીયાં
 સરવ મૂકીને મરણુ થાયરે,
 મનુષ્યો જન્મ જાયરે.
 ધર વિષે ધણી જાણિ ગાડિયો,

૧

૨

ખુબ નચાવીને જગત લાડીયો; નફટ પ્રાણીઆ ન્યાલ થાયરે, મનુષનો જુઓ જન્મ જાયરે.	૩
કપટ કેળવી માલ મેળવી, અજસ કામમાં આપ ભેળવી; રૂઢ્ય રાતડો રાજી થાયરે, મનુષનો જુઓ જન્મ જાયરે.	૪
બહુ ગમે જવું બાગ બંગલે, વખત વિતતાં શી થશે વલે; જમથી જીવડો આં ઝલાયરે, મનુષનો જુઓ જન્મ જાયરે.	૫
ધન કમાઈને એકડું કરયું, બણી જમી ખરી ધુળમાં ધરયું; નથીજ આવતું કામ કાંયરે, મનુષનો જુઓ જન્મ જાયરે.	૬
અગની બાળશે ચોરીએ જશે, પણ દરિદ્રિયી દાનાં થશે; ઉત્તમ કામમાં ન આપાયરે, મનુષનો જુઓ જન્મ જાયરે.	૭
સમજ જીવડા શી ગતિ થશે, ધુરત ચાર તો નરક નાંખશે; ઉર ધરી કરો કો ઉપાયરે, મનુષનો જુઓ જન્મ જાયરે.	૮

(૨૮)

પરમ પાસજી પાપ પુજતાં,
પ્રસન્ન ચિતથી પાપ ધ્રુજતાં;
કેશવ નાથતો ગુણ ગાયજે,
મનુષ્યો જીવો જનમ જાયજે.

૯

શ્રી સુમતિનાથ સ્તવન

(નાથ કેસે ગજકો કંદ છોડાયો એ દશી)

સુમતિ જિન તુંમ ચરણે ચિત દિનો,
એતો જનમ જનમ દુખ ધીનો. સુ० એ આકણી
કુમત કુટલ સંગ દુર નિવારી.
સુમતિ સુગુણ રસ ભિનો;

સુમતિનામ જિન મંત્ર સુષોભે,

મોહ નીદ ભદ્ર ખીનો. સુ० ૧

કરમ પર જંગ બંક અતિસિન્ધ્યા,

મોહ મુહતા દીનો;

નિજ ગુણ ભુલ રમ્યે પરગુણમેં,

જનમ મરણ દુખ ધીનો. સુ० ૨

અખ તુમ નામ પ્રભંજન પ્રમટયો.

મોહ અભરા છય કીનો;

મુલ અજાન અવિરતિ એતો,

મુલ ભય ભયો તિનો. સુ० ૩

મન ચંચલ અતિ ભ્રામક મેરો,

(૨૯)

તુમ ગુણ મકરંદ પીનો;
અવર દેવ સખ દુર તજુંહુ,
સુમતિ ગુપતિ ચિત દીનો. સુ૦ ૪
માત તાત તિરીયા સુત બાધ,
તન ધન તરણા નવીનો;
ઐ સખ મોહળલ કી માયા,
ઈન સંગ ભયો હે મલીનો. સુ૦ ૫
દરસન જ્ઞાન ચારિત્ર તિનો,
નિજગુણ ધન હર લીનો;
સુમતિ પ્યારી ભધ રખવારી,
વિષ ઈદ્રિ બઈ હિનો. સુ૦ ૬
સુમતિ સુમતિ સમતા રસ સાગર,
આગર જ્ઞાન ભરીનો;
આતમ રૂપ સુમતિ સંગ પ્રગટે,
સમ દમ દાન વરીનો. સુ૦ ૮

શ્રી સીદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

(હમકું છાંડ ચલે બન માણું ઐ દેશી).

અબતો પાર ભયે હમ સાધુ ;
શ્રી સિધાયલ દરશન કરીરીરે. અબતો, ઐ આંકણી.
આદીશ્વર જીન મેહેર કરી અક્ષ,
પાપ પડલ દુર ગયોરે ;

તન મન પાવન મવી જન કેશે,
 નીરખી જનંદ ગદ સુખ થયોરે. અખતો ૧
 પુંડરીક પમુદા સુતી બહુ સીધ્યા,
 સીધ ત્ર લમ બનય લલોરે,
 પશુ પંખી જગડાં સ્ત્રીનમેં તરિયા,
 તો લમ દ્રઢ વીવામ પ્ર તારે. અખતો ૨
 જન ગણધર અવધી નન નાંહી,
 કોણ આગે હું પાકાર કરેં રે;
 જેમ તેમ કરી વિમલાચલ ભેટયા,
 ભવ સાયરથી નાંહી ડરે. અખતો ૩
 દુર દેશાતરમેં લમ ઉપને,
 કુચર કુપંથકુ જાલ ફરેં રે;
 શ્રી જન આગમ લમ મન માન્યો.
 તવ હી કુપંથકો જાલ જર્યો રે. અખતો ૪
 તો તુંમ સરણ વિચારી આયો,
 દીન અનાથ કુ શરણ દીયોરે;
 જો વિમલાચલ પુરણ સ્વામી.
 જનમ જનમકો પાપ ગયોરે. અખતો ૫
 દુરભવી અભવ્ય ન દેખે,
 સુરી ધનેશ્વર એમ કહ્યો રે;
 વિમલાચલ ફરસે જો પ્રાણી,
 મોક્ષ મેહેલ તેણે વેગે લલોરે. અખતો ૬
 જ્યો જગદીશ્વર તું વિમલેશ્વર,

(૩૧)

પુરવ નવાણુ વાર થયોરે;
 સમવસરણુ રાયણુ તલે તેરો,
 નીરખી મમ અધ દુર ગયોરે. અખતો૦ ૭
 શ્રી વિમલાચલ મુજ મન વશીયો,
 માનું સંસારનો અંત થયોરે;
 જાત્રા કરી મન તોષ ભયો અખ,
 જન્મ મરણુ દુખ દૂર ગયોરે. અખતો૦ ૮
 નીરમલ મુંનીજન જે તેં તાર્યા,
 તેતો પ્રસિધ્ધ મીઠાંત થયોરે;
 મુજ સરીખા નિંદક જે તારો,
 તારક ખીરક એ સાચ હોરે; અખતો૦ ૯
 જ્ઞાન હીન ગુથ રહિત વીરોધી.
 લપટ દીઠક પાછ ખરોરે;
 તો વીન તારક ક્રોધ ન દીસે,
 જે જગદીશ્વર સીધ વરોરે. અખતો૦ ૧૦
 તીર્થંગ નરક ગતી દુર નીવારી,
 ભવ સાયરની પીડ હરીરે;
 આતમરામ અનધપદ પામીત,
 મોક્ષ વધુ અખ વેગ હરીરે. અખતો૦ ૧૧

શ્રી આદીજીનં સ્તવન.

[માતાજી મને મેહુર કરી રજા આપોરે [એ રાગ.]

આદી જીન અંતર જામી જગે વીશરાબી મંદારે.

ભેટતાં ભવ દુખ જાયે, શેવંતા શીવ સુખ થાયે. આદી.

એ આંકણી.

મરદેવીના જયારે, નાભીરાયા કુળ આયારે;
 પાંચશે ધનુષની કાયા, રીપભ લાંછન છે પાયા;
 કંચન વરણી છે કાયા, શેવે ઈંદ્રજ પાયારે. આદી. ૧
 પુળ કરવા આવુંરે, કેશર ચંદન કાવુંરે;
 ખડુ ઠાઠ પાઠસે પુણું, મુળ મનહું તુમસે રીઝયું;
 હરખેથી કારજ રિઝયું, વંદુ ખે કર જોડીરે, આદી. ૨
 પુળ મન અવધારેરે, શેવકને અખ તારેરે;
 હું રહું તમારી આશે, આનંદ અતિ ઉલ્લાસે;
 શીવ કેલી સુખ નીવાસે, લ્યો આશુ તુમ પાસેરે. આદ. ૩
 વીધીએ જે પ્રભુ પુજેરે, તસ પાપ કર્મ સખ કુજેરે;
 શીવ સુખનો સ્વાદ તે આખે, જ્ઞાની એમ શાસ્ત્રે બાખે;
 કુમતીઓ પાપી તર્ક કરે, અજ્ઞાને બર્થારે. આદી. ૪
 એક નવ ત્રણ સગ(૧૯૩૭)સાહેરે, શુભ અષ્ટમ માસ રસાહેરે;
 બિજવલ ચગિદશ દીન રડો, ખંડન મત કરવા કુડો.
 જૈન ધર્મ પ્રસારક મંડળી, પ્રેમે આ સ્તવ બાખેરે. આ. ૫

જાહેર ખબર.

જે કોઈ અહરથો આ છુદ્ડ લેવાની મરજી હોય તેક સાહેબોએ નીચેના ખુરનામે પત્ર લખવો અને કીમત આપડીના પુકાની ઉપર જેલો/માં આવેલ છે. તે પ્રમાણે લેવામાં આવશે. નાટપેટ પત્ર લેવામાં આવશે નહીં.

અમદાવાદ. | શા. જેસંગભાઈ મોતીલાલ,
કે. ધાંચીની પોળમાં.

નવીન જાહેરખબર.

અહરથો આ છુદ્ડ જે રાગમાં રચવામાં આવી છે તેમ વીજ છુદ્ડ યુક્તિમદ્ શીયળવેલની હવે પછી બહાર પાડવામાં આવશે. અગાઉ આહક થનારની પાસેથી પ્રકત જુઠામાં જુઠા કીમત રૂ. ૦-૧-૦ લેવામાં આવશે અગાઉ આહક થનારનું સુખારક નામ લીટમાં દાખલ થશે. જેક સાહેબોને લેવાની મરજી હોય તેક સાહેબોએ નીચેના સિરનામે પત્ર લખવો. નાટપેટ પત્ર લેવામાં આવશે નહીં.

અમદાવાદ. | શા જેસંગ મોતીલાલ. કે. ધાંચીની પોળ.
| મોહનલાલ જેસભાઈ. કે. લવારની પોળ.

